

BRAZILA ESPERANTISTO

64-a Jaro

OKTOBRO-DECEMBRO 1970

N.º 679-681

Oficiala organo de **Brazila Esperanto-Ligo**, Societo de publika utileco (dekreto N. 4356, 26 Oktobro 1921). Jarabono eksterlande: 15 respondkuponoj.

Sidejo: **Praça da República, 54, 2.º** — Telefono: 242-4357 — RIO DE JANEIRO — BRAZILLO
Respondeca redaktoro (redactor principal): **D-ro Carlos Domingues**

JUIZ DE FORA - MINAS GERAIS

Kun 200.000 loĝantoj Juiz de Fora estas la dua plej grava urbo en stato Minas Gerais. Pro sia riĉa industrio ĝi estas ofte alnomata "Brazila Manchester". En 1910 okazis en Juiz de Fora kun rimarkinda sukceso la 4-a Brazila Kongreso de Esperanto. En la urbo ekzistas bona Esperanto-Movado kun vigla loka societo — Clube Esperantista Juiz de Fora.

KONVERSACIO (II)

HOTELO

- Ĉu vi havas vakantan ĉambron?
— Ni ankoraŭ havas dultajn ĉambron sur la tria etaĝo.
— Mi volas duoblan liton. Ĉu la fenestroj rigardas al strato?
— Ho, jes! Mi gastigos vin en unuakategoria ĉambro kun luksa duŝo. Varmakvo fluas la tutan tempon.
— Kiom estas la prezo por trankvilo?
— Tridek kruzejoj kaj ĝi inkluzivas matenmanĝon kaj servmonon. Per kompleta pensio ni ne plu servas.
— Iom multekosta; ĉu ne?
— Ni observas la oficialan tarifen.
— Kaj mi preferus ĉambron sur pli alta etaĝo...
— Kiam la kliento mendas sufiĉe antaŭtempe, ni tre plezure rezervas ĉambron laŭ lia deziro, kaj sendas konfirmilon.
— Mi ne estis certa pri la vojaĝo...
— Vi povu malmendi la ĉambron ĝis antaŭ tri tagoj.
— Ĉu estas rabato por longa restado?
— Por dek noktoj vi pagos nur Kr\$ 250,00.
— Bone. Mi plenigos la registrolipon.
— Vi havas legitimilon?
— Jes. La pakajo estas en taksio.
— La servisto prizorgos.
— Do, la ŝlosilon.
— Bonvolu akompani la serviston: ĉambro 312.

G. P.

BRAZILA KLUBO ESPERANTO

Em 4 de Julio de la ĉirkaŭanta jaro realiziĝis la elekto por la direkto de la Brazila Klubo Esperanto en la periodo 1970-72. Prezidis la reunio la sekretario Sr. Alfredo Ferreira da Costa e Silva.

O Prof. Henerik Kocher proponis, e estis aprova, un voto de pezar per la morto de la konsocio Joao Baptista Melo e Souza e Antonio Caetano Coutinho.

O Dr. Carlos Domingues proponis, ke, kiel de kutimo, la elekto se fariĝu per aclamaco. O Dr. Floriano Pessoa prezentis la sekvantaj nomoj

QUOTA ANUAL DE ADESAO A LIGA BRASILEIRA DE ESPERANTO

(De akordo kun la Statutoj de la organizaco de la membroj estas aŭtomatice enligitoj al la organizaco de la mondo)

Membro simpla: ricevas la kartonon de socio, la kuponon de servico e la "Brasileira Esperantista"	15,00
Membro kun dirono al la Anuaro: ricevas la saman kiel la antecedente e pli la Anuaro de la movimento esperantista	40,00
Membro Assinante: ricevas la saman kiel la antecedente e pli la revista "Esperanto"	60,00
Membro Mantenedor: ricevas la saman kiel la Membro Assinante	90,00
Patrono: ricevas la saman kiel la Membro Assinante e pagas 10 fojoj la kvoto de la.	
Membro Vitalicio: ricevas la saman kiel la Membro Assinante e pagas 20 fojoj la kvoto de la.	

Todas las importancias devas ser remetidas en la veno pagavela en Rio de Janeiro a

LIGA BRASILEIRA DE ESPERANTO

PRAÇA DA REPÚBLICA, 54, 2.º

Rio de Janeiro, GB

que obtiveram aprovaço unânime: Presidente, Prof. Henerik Kocher; Vice-presidente, Dr. José de Arimateia Pinto do Carmo; Secretário-geral, Sr. Alfredo Maceira Rodrigues; 1.º secretário, Sr. Alfredo Ferreira da Costa e Silva; 2.º secretário, Sr. Afonso Borges Gallego Soares; Tesoureira, D. Martha Seyer; Bibliotecária, D. Floripes Mendes Castilho; Conselho Deliberativo, Sr. Getulio Soares de Araujo, D. Irani Baggi de Araujo, Sr. Lazarus Brieger, D. Marcelina de Azevedo Carneiro, Sr. Acácio Matos Cavalcanti, Dr. Carlos Domingues, Sr. Sebastião José Domingues, Sr. A. Wantuil de Freitas, Dr. Hamilton Cunha Kozlowski, D. Maria do Amaral Malheiro, Dr. Floriano Pessoa, Sr. Valdir Duarte de Sousa.

A nova diretorio, aclamada e eleita, ficou imediatamente empossada.

Por proposta do Dr. Carlos Domingues foi unânime aprova un voto de louvor e agradecimento al la consocio Cel. Jorge Campos de Oliveira per la inestimaveis servicos prestados al la klubo kiel la sekretario-geral durne multaj jaroj.

SAUDAÇÃO DO PRESIDENTE DA ÁUSTRIA

Ilustre mesa diretora, senhoras e senhores.

O 55.º Congresso Universal de Esperanto reúne em Viena 2.000 adeptos da Lingua Internacional (Esperanto). É esta uma feliz oportunidade para que o Presidente Federal da República da Austria saude os congressistas em nome do povo austriaco e para que também os saude na qualidade de "samideano".

Sois hóspedes de um país que sempre foi favorável ao Esperanto e que estimulou o Movimento em vários sentidos. No ano de 1904 já se realizava em Graz o 1.º Congresso Austriaco de Esperanto; portanto um ano antes do 1.º Congresso Universal de Esperanto em Boulogne-sur-mer, no qual Zamenhof pronunciou o seu célebre discurso inaugural. De então já se realizaram em nosso país dois congressos da Associação Universal de Esperanto, isto é, nos anos de 1924 e 1936 e três congressos da Sennacieca Asocio Tutmonda, isto é, nos anos de 1925, 1955 e 1962. ..

Desde o começo do Movimento na Austria evoluiu com êxito, mas infelizmente interrompido durante as duas guerras mundiais e proibido durante os regimes autocráticos. Assim o Movimento Esperantista experimentou a mesma sorte que muitos outros movimentos culturais. Hoje novamente existe um vigoroso Movimento Esperantista com diversos setores. Ao lado da Federação Esperantista Austriaca trabalham uniões especiais de socialistas e católicos, de ferroviários e naturistas. A

datar de 1925 existe na Austria uma Comissão do Estado para Exames e no ano de 1929 creou-se em Viena o famoso Museu Internacional de Esperanto. Depois da última guerra fundou-se o Instituto Austriaco de Esperanto e além disso uma Associação para a Intercompreensão Internacional. Existem também vários periódicos que aparecem regularmente.

Pode, pois, acontecer que os "samideanos" de outros países felicitem os esperantistas austriacos pela boa situação do Movimento. Mas eu vos direi que os próprios esperantistas austriacos não estão satisfeitos. Eles sentem as mesmas dificuldades que os "samideanos" de outros países. Conquanto a vida internacional se torne cada vez mais intensa, o mundo oficial prossegue nos velhos e impróprios métodos de intercompreensão linguística. É verdade que a moderna técnica ajuda a facilitar a tarefa dos tradutores profissionais durante os congressos, mas apenas isso. Os seus aparelhos técnicos são instrumentos ináptos em comparação com a tarefa de vastidão mundial que deve ser feita, a saber, a tarefa de superar as barreiras das linguas entre os povos, entre milhões de homens. Por isso os esperantistas contemporâneos devem pensar como realistas, devem aliciar maior número e por novos meios. Devem voltar-se principalmente para os jovens, para todos os interessados, e também para aqueles que são responsáveis pelo bem-estar dos povos e dos Estados. Mas como eu neste

terreno mesmo tive muitas experiências, advirto-vos: não espereis demasiado nem exijais demasiado dos funcionários oficiais, mas confiai mais nas próprias forças! Se o Movimento Esperantista é forte, as instituições oficiais por si mesmas reconhecerão a sua importância e significação.

O problema da lingua internacional auxiliar há muito tempo já não é mera teoria. O Esperanto resolveu este problema, ele realizou a teoria e transferiu-a para a prática. Durante decênios em muitos países não só são traduzidas jóias das literaturas nacionais, mas aparecem também muitas obras escritas originalmente em Esperanto. Em muitos países publicam-se periódicos em Esperanto, os quais não só aperfeiçoam os adeptos em relação à lingua mas também difundem valioso conhecimento além dos limites étnicos, de continente a continente, através de todo o mundo.

O Esperanto até agora passou com êxito em todos os exames a que foi submetido por parte da ciência e da técnica, da política e do comércio, da pedagogia e da literatura. Que prova, pois com relação ao valor do Esperanto precisam ainda mais os que duvidam? Somente a própria experiência, a própria experiência em vez do preconceito insensato!

Caros senhores, os esperantistas durante as passadas décadas consequentemente aliciaram para a idéia de intercompreensão por uma lingua auxiliar internacional. Eles foram os profetas do Movimento. A atual geração de esperantistas já é pioneira do Esperanto na vida prática. Jamais porém se esqueça que o Esperanto não só é um recurso para a vida prática quotidiana, mas que ele está eternamente ligado aos grandes e altos ideais: à solidariedade dos povos,

ESPERANTO NO ESTRANGEIRO

ÁFRICA DO SUL — A Associação Sul-Africana de Esperanto, fundada em 1962, acaba de filiar-se à Associação Universal de Esperanto. É a 31.ª associação nacional filiada e a terceira na África. As duas outras estão no Congo e em Madagáscar.

COLÔMBIA — O Departamento de Línguas da Pontificia Universidade Bolivariana iniciou, neste ano, um curso de Esperanto.

ESTADOS UNIDOS — Bandeiras esperantistas tremulam neste momento no mais alto ponto geográfico dos Estados Unidos — o monte Boundry, no Nevada. Foram colocadas por Frank Ashly, de Los Angeles.

GRÉCIA — Minis Fotopoulos, ator de teatro e cinema, fundou uma companhia de atores profissionais para encenar peças em Esperanto. A companhia compreende sete atores.

HOLANDA — Mieke De Martelae-re, jovem esperantista holandesa, foi eleita "Mulher do Ano", por leitores de uma revista local. A Srta. Mieke superou, em votos, Fabíola, Indira Gandhi e a Princesa Ana.

POLÔNIA — As mais recentes informações dão conta do ensino do Esperanto em 91 escolas da Polônia. Há alguns meses foi estabelecido o novo programa oficial, aprovado pelo Ministério do Ensino e editado pela editora governamental.

SUIÇA — Em uma clínica de psiquiatria da cidade de Will funcionam dois cursos de Esperanto. As aulas são dirigidas aos médicos.

ao progresso da humanidade, à paz do mundo!

Desta forma, levando avante o espírito de humanismo que fez arder até agora tantos esperantistas, inauguraremos o 55.º Congresso Universal de Esperanto. Desejo-lhe pleno êxito e aos congressistas inolvidável permanência na Áustria.

55.º CONGRESSO UNIVERSAL DE ESPERANTO

VIENA, 1 a 8 de agosto de 1970

Alcançou brilhante êxito o nosso último Congresso Universal, a que aderiram 1987 esperantistas de 46 países.

Na sessão de abertura, realizada em 1.º de Agosto, proferiu o discurso inaugural o Dr. Franz Jonas, presidente da República da Áustria e também esperantista ativo. Como nosso primeiro artigo deste número publicamos a tradução dessa magnífica peça oratória.

O Congresso aprovou as seguintes resoluções:

Primeira:

1. *Verifica* o fato de que por um lado pelas enormes forças materiais, criadas principalmente pelas modernas ciência e tecnologia, a humanidade pela primeira vez na sua história objetiva e realmente se tornou uma só comunidade de povos e indivíduos.

2. *Encara* a desarmonia entre as grandiosas conquistas científicas e as muitas sobreviventes formas de convivência sócio-política como um dos fundamentais antagonismos da era contemporânea em dimensões mundiais.

3. *Exprime* a convicção de que é necessário urgente e conscientemente acelerar o processo de integração moral-intelectual em mais alto nível para adaptar a sua subjetiva atitude às condições objetivas isto é, às forças materiais que ela criou mas que ainda não aprendeu a dirigir.

4. *Portanto dá o seu apoio* ao Ano Internacional de Educação e a semelhantes iniciativas, mas chama a atenção da UNO, da UNESCO e dos Estados-Membros que quaisquer métodos aplicados na educação para a compreensão internacional devem ou ficar ineficazes ou dar só resultados mínimos, se não for vencido o obstáculo do idioma como barreira fundamental à comunicação entre os homens das multitudes populares, para o que a fácil, flexível e politicamente neutra Língua Internacional Esperanto se apresenta como a única solução racional.

5. *Encarrega* a Diretoria da U.E.A. e as organizações nacionais de comu-

nicar esta Resolução à UNO, à UNESCO e aos Governos de todos os Estados do mundo.

Segunda:

1. *Verifica* que o grande progresso no campo da ciência e da técnica causa notáveis divisão e crescente especialização conforme as seções e subseções e que o processo de especialização se reflete em considerável crescimento de termos especializados completa ou quase totalmente desconhecidos fora dos respectivos círculos especializados; que, por outro lado a diversidade de idiomas obsta às permutas internacionais de conhecimentos, novas descobertas e experiências, e impossibilita ou dificulta a comunicação pessoal. Em resultado o problema da língua faz-se sentir cada vez mais fortemente em todos os ramos da ciência e em todas as especialidades.

2. *Recomenda* às organizações esperantistas científicas e especializadas que intensifiquem a sua ação nos seus respectivos âmbitos, aplicando ao seu trabalho os pontos concernentes do Segundo Plano Básico de Trabalho da U.E.A. e as decisões da reunião dos representantes de organizações especiais, de delegados especializados e de delegados, realizada durante o Congresso.

3. *Apela* a todas as organizações esperantistas para que apliquem quanto possível métodos modernos, científicos no trabalho para a mais ampla divulgação da Língua Internacional e utilizem para este fim em primeira plana as publicações e os documentos do Centro de Pesquisa e Documentação sobre o Problema Mundial da Língua e o material publicado no seu periódico "La Monda Lingvo-Problemo".

A revista "Esperanto" da U.E.A., número de Setembro último, dá notícia pormenorizada do Congresso em suas várias seções: discurso oficial do Prof. Ivo Lapenna; saudações de 16 representantes governamentais, sendo que o representante dos Estados Unidos pela primeira vez se dirigiu em Esperanto a um congresso universal; saudações dos delegados das associações nacionais: sessões de trabalho, inclusive do "Komitato"; recepção do prefeito de Viena, Sr. Bruno Marek, na municipalidade, aos congressistas; banquete oficial; baile; tarde dos jovens; tarde de apresentações; excursões; Universidade Interna-

SOCIA VIVO

GEEDZIĜO

En São Paulo, SP, edziĝis la 4-an de Septembro nia samideano S-ro Carlos Prates Castanho, profesoro aprobita de B.E.L., kun mia samideanino F-ino Thereza Alonço, 1-a sekretariino de São Paulo Esperanto-Asocio, kiu ankaŭ posedas nian diplomon. Ili ĝuis la miellunon en Campos do Jordão. Kore ni gratulas la karan paron.

EXEMPLO DE BONA INFORMADO

Esperantista Societo de Porto Alegre malfermis en la 15-a de Julio lasta novan kurson de la Internacia Lingvo funkciantan en la sidejo, kie oni ankaŭ informas, kiel vojaĝi uzante Esperanton.

Tiu informo estas plene trafa, ĉar ĝi tuj prezentas Esperanton kiel lingvon kaj montras utilan aplikon de ĝi. Tiamaniere E.S.P.A. tute akordiĝas kun la direktlinioj donataj de B.E.L. kaj de U.E.A.

cional de Verão com preleções de eminentes professores de vários países; concurso de oratória, de poesia e de prosa; representação teatral; pequeno congresso de crianças.

Na sessão de encerramento realizaram-se várias homenagens, entre as quais se destaca a que foi prestada ao Prof. G. Waringhien, presidente da Academia de Esperanto, pela publicação do Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto sob sua direção.

BRAZILA DELEGITO

La Ministerio por Eksterlandaj Aferoj per la Ĝenerala Adjunkta sekretario por Internaciaj Organizaĵoj komunikis al B.E.L., ke laŭ ties peto estis nomita por reprezenti Brazilon en la 55-a Universala Kongreso de Esperanto la Sekretario Orlando Galvéas Oliveira.

La Ministerio alvenigis al B.E.L. la dokumentaron de la Kongreso, kolektitan de la brazila delegito.

Aperfeiçoe o seu conhecimento

Komparu vian tradukon kun la nia, kaj eltiru instruon per esploro de la diferencoj.

MALLEVITAJ OKULOJ

Dinah Silveira de Queiroz

...La filino fianĉiniĝis! Ŝia fianĉo estis bonhava junulo, mastro de riparejo... Nelonge antaŭ la edziniĝo la junulino estis ĉe mi.

— "Do vi estas kontenta?" — mi demandis.

La etulino klinis la kapon.

— "Sendube!" — diris la patrino. "Kion alian ŝi povus voli? La Prezidenton?"

Pasis unu monato. La filino de l' lavistino edziniĝis. Oni diris al mi, ke la fianĉo ne domaĝis elspezojn. Li eĉ versigis francan vinon. Tamen estis iu, kiu aŭdis la fianĉinon grumbli:

— "Malŝparita... ĉio tio."

— "Kial malŝparita? Vi ja meritast!"

La fianĉino ne ridetis.

La geedzoj enloĝiĝis en tute nova apartamento. La patrino alportis novaĵojn pri la knabino.

— "Ŝi estas dorlotata per tiom da karesoj!"

Unu tagon la lavistino eniris hejmen kun la okuloj ŝvelintaj kaj ruĝaj:

— "Ve al mi, Jesuo! La filino forkuris!"

Dek tagojn post la edziniĝo la junulino estis amforkurinta.

Iu amiko baldaŭ sciigis la edzon:

— "Ŝi iris kun la portugalo..."

Jes; ŝi forkuris kun edziĝinta viro — tiu knabino, traktata de la edzo, kvaŭzaŭ ŝi estus reĝino. Kaj la lavistino konvulsie ploradis:

— "Ĉio farita laŭ plano! Deksesjara, ŝi ne havis propran volon. Ŝi edziniĝis — fariĝis sendependa, kaj nun loĝos kun kiu ŝi elektos. Tiaj leĝoj pri plenaĝeco! Nu, ili kelkfoje eĉ kauzas al mi abomenon! La senhontulo interkonsentis pri ĉio kun mia filino. Edziniĝi al alia, nur por povi forkuri kun li!"

Elportugaligis G. P.

NEKROLOGO

LOURENÇO FILHO

En Rio de Janeiro la 3-an de Aŭgusto mortis Prof. Manoel Bergström Lourenço Filho, kiu neforgeseble influis sur la edukadon en Brazilo ĝenerale pro siaj multaj verkoj kaj kompetenta agado en diversaj kampoj de la lerneja administrado.

Sincera amiko de nia afero, li estis vicprezidanto de la Organiza Komitato de la 10-a Brazila Kongreso de Esperanto en Rio de Janeiro kaj en la ferma kunsido li faris belegan paroladon, kiu mirinde impresis la publikon. Post la kongreso la eminenta edukisto klopodis por la enhonduko de la Internacia Lingvo en la Fakultaton de Filozofio de la Universitato de Brazilo.

ANTÔNIO ALEIXO MARTINS

Nia neforgesebla samideano, S-ro Antônio Aleixo Martins, forpasis en Belo Horizonte, la 23-an de Septembro lasta, viktimo de koratako.

Modelo de la vera esperantisto — fondinto de Esperanto-Societo de Minas Gerais kaj ano de BEL/UEA de la jaro 1945 — li partoprenis ĉiujn semajnajn kunvenojn de ESMG. Se okaze io grava tion malhelpis, li zorge donis antaŭscigon!

Admirinda estis la fideleco de Antônio Aleixo por Esperanto. Li konstante kaj tre vigle bataladis por ĝia diskonigo, kaj sciis tion fari kun tute nekutima humileco. Ĉiuj, kiuj iam interkonatiĝis kun li, senescepte fariĝis liaj sinceraj amikoj. La samideanoj, kiuj havis tiun honoron kaj plezuron, ĉiam sentos kaj priploros la de Ĥ lasitan malplenenon en iliaj kunvenoj.

Antônio Aleixo neniam velkis en sia sindono al la idealo; sukverdan folion la mortvento forblovis el nia Movado.

E. Drezen

HISTORIO DE LA
MONDOLINGVO3.^a ed. encadernada Cr\$ 24,00

BRAZILA KRONIKO

SÃO PAULO

São Paulo — São Paulo Esperanto-Asocio okazigis en la 22-a de Junio Elementan Ekzamenon, al kiu sin submetis 19 kandidatoj, kiuj ricevis la diplomon donitan de B.E.L. laŭ la normoj de la Akademio de Esperanto. La kursgvidantino estis nia samideano Elvira Fontes, direktorino de la E-kursoj de S.P.E.A.

Pindamonhangaba — Nova komunuma Esperanta Kurso estas gvidata de S-ro Luz Molinari. Oni intencas disdoni la koncernajn diplomojn en venonta Decembro aŭ Januaro.

RIO DE JANEIRO

Resende — Resende Esperanto-Klubo kaj la delegito de U.E.A. S-ro Sílvia Silva organizis E-ekspozicion, kiu restis unu semajnon en ĉiu el la ses mezgradaj kaj superaj lernejoj de la urbo. Ĝi prezentis informojn pri gramatiko, literaturo, lernolibroj kaj vortaroj, flago, emblemo kaj jarlibro al pli ol dek mil studentoj kaj profesoroj. Per ĝi R.E.K. omaĝis la datrevenon de sendependeco de Brazilo la 7-an de Septembro, kiam ĝi estis inaŭgurita en la unua lernejo — Colégio Estadual Marechal Souza Dantas.

PLENA ILUSTRITA VORTARO
DE ESPERANTO

Redigido sob a direção de G. Waringhien, presidente da ACADEMIA DE ESPERANTO, com a colaboração de esperantistas especialistas em linguística, literatura, ciência e técnica. Formato: 15 X 21 cm. 1344 páginas

Em comparação com o conhecido PLENA VORTARO: progresso quantitativo e qualitativo.

Preço: Cr\$ 160,00

RECENZO

Zora Heide — NI, HOMOJ... — Eld. Dansk Esperanto Forlag, Abyhoj, 1970 — 72 paĝoj — 25 cm × 21 cm — Prezo ĉe la libroservo de B.E.L.: Cr\$ 9,00.

Ankoraŭ ne sufiĉe vaste konata, Zora Heide montras al ni sian vizit-karton, ŝajne kune kun sia portreto. "Ni, HOMOJ..." laŭiras la literaturan vojon, anoncanta ĉe ĉiu flanko ŝiajn nomon, intereson, penson kaj amon.

Malfacile estas juĝi iun per tiel malmultaj pruvoj. Sed tiuj malmultaj specimenoj estas tiel majstre plektitaj, tiel zorge priskribitaj, ke, sen granda risko, ni antaŭvidas la supreniran sukceson de la libro.

Ses ĉarmaj rakontoj formas la libron. Ne estas eble paroli pri tiu aŭ tiu ĉi, ĉar ĉiuj egale allogas, amuzas kaj pripenigas la leganton.

Homtrajtaj ili estas ĝisplene. Ŝajne temas pri la preferata temo de la verkistino.

Stilo flua, glata. Esperanto modela.

Joel Manso

Baudelaire — *Spleno de Parizo* — Enkonduko, elfrancigo kaj notoj de Paul Lobut — Serio "Oriento-Okcidento" n-ro 8 sub la aŭspicioj de Universala Esperanto-Asocio en konsultaj rilatoj kun UNESCO — Eldonejo Koko, Kopenhavn, 1967 — 126 paĝoj — 21cm × 14cm — Prezo ĉe la libroservo de B.E.L.: Cr\$ 25,00.

Kiel kompletigo al "La Floroj de l' Malbono" venas por la Serio Oriento-Okcidento plia verko el franca literaturo. Iam nomitaj la plej grava verkolekto de Baudelaire, la kvindek pecoj, ne ĉiam komprenataj tiel pripensigaj ili estas, sin metas en Esperantan veston tiel nature ke, aŭ la tradukinto sorbis entute la filozofion de la verkinto aŭ tiu lasta havas nepre universalan karakteron.

La libro enhavas, krom la cititajn pecojn, vastan komenton pri la aŭtoro, liaj homeco kaj travivaĵoj. En aparta listo oni legas kelkajn notojn, kiujn la tradukinto trovas necesaj por la kompreno de la libro (ĉu de la verko, ĉu traduko).

Sed leginda fariĝu la "Glosaro", pli ol kvardek-vorta listo, sen kiu ne estas komprenebla la teksto. La neologismoj (iuj malnovaj, aliaj ĵusnaskitaj dissemiĝas tiel abunde tra la libro, ke oni eĉ pripensas ĉu Paul Lobut malamas la Esperantan unuecon. Sed li mem klarigas: "...Delonge la esperanta vorttrezoro tendencas al pli da naturalismo, kaj Zamenhof, nia plej fekunda kreinto de neologismoj, montris la direkton. Esperanto ne estu ia kodaĵo, sed plenrajta kulturlingvo... Ni ne obeu al rigidaj imperativoj, kiuj estigus unutonecon, ĉu mi diru: pedantan unuformecon, sed al bezonoj de subtilaj nuancoj laŭ momentaj necesoj, oportunoj, deziroj..."

La lukto inter ne- kaj konservemuloj daŭras senfine en la batalkampo de Esperanto. Tiu libro ne estos la lasta eksplodigilo. Krome ĝi estas, laŭ U.E.A., la plej vendita libro en la jaro 1968a.

Joel Manso

S.A.T. KONGRESO EN PARIZO

La 44a kongreso de S.A.T. okazos en Parizo de la 31a de julio ĝis la 6a de aŭgusto 1971. Tiu kongreso, kiu sole nos la 50 jarojn de la Sennacieca Asocio Tutmonda estos certe sukcesa.

La kongresontoj estos gastigitaj en Orsay, ĉirkaŭurbo de Parizo, ĉe sciencfakultato. Tiu proksimeco faciligos viziton de la ĉefurbo.

Tri postkongresaj semajnoj estos organizitaj: La unua, apud Luaro-kasteloj, ĉe la esperantista kulturdomo Grezjon (Grésillon); La dua en Les Houches (Alpoj), apud Chamoni (1.050m); La tria, en Sudfrancujo, nur por tendumontoj, ĉe mediteranea marbordo (Balaruc-les-Bains).

La fervoja bileto, kun rabato, validos por reveturo hejmen el Parizo, eĉ por tiuj, kiuj postkongresos. Pliaj informoj aperos en venonta numero.

Petu informojn kaj aliĝilojn al O.K.K., S.A.T., 67, avenue Gambetta, Paris-20a. FRANCUJO.

LA NOBLA KORANO

Texto paralelo em árabe e
em Esperanto Cr\$ 48,00